

[Udenrigsministeren]

at det danske marked er blevet kvoteret. Det er oven i købet sådan, at EF har sagt, at hvis der bliver ekstra efterspørgsel efter dollarbananer, må vi se på det. Så kan vi tillade større import.

Det er under alle omstændigheder et beløb, der er langt mindre end 165 mio. kr., og det tillader man sig fra Venstres og De Konservatives side at gøre til et stort handelspolitisk problem som eksempel på protektionisme. Det er det, også fru Annette Just har brugt det til. Det er aldeles ude af proportion med de rigtige forhold i vores handelspolitik. Jeg synes, sagen er for lille til, at den kan bruges som et angreb på vores handelspolitik. Det er i hvert fald aldeles uden sammenhæng med virkeligheden. Jeg har regnet ud, at hvis det endelig gik så galt, hvad jeg ikke tror, at 20 mio. kr.s import af bananer blev påvirket af dette her, ville det svare til en tiendedel af 1 promille af Danmarks samlede import. Hvad det har med protektionisme at gøre, forstår jeg ikke.

Dertil kommer, og det skal være den afsluttende betragtning, at det under alle forhold var nødvendigt at gøre noget på bananområdet, for når der er fri cirkulation inden for det indre marked, hvor varerne altså frit kan bevæge sig, kan man ikke have et regime, hvor der i Tyskland er nul told på bananer, mens der f.eks. i Danmark er 20 pct.s told på bananer. Så er man nødt til at skabe et fælles regime, ellers hænger markedet ikke sammen. Man kan sige, at prisen for at have et stort indre marked er, at hvert land for sig ikke kan have specielle toldsatser på det ene og det andet område. Det er en pris, der er værd at betale, vil jeg gerne sige.

Der er blevet spurgt om Tysklands holdning. Det er rigtigt, at den tyske regering lige siden vedtagelsen har bebudet, at den vil anlægge sag ved Den Europæiske Domstol. Vi har endnu ikke set sagsanlægget. Jeg venter, det kommer, for det har den tyske regering bebudet, men vi har ikke set det, og derfor ved vi i dette øjeblik ikke, på hvilken måde den tyske regering juridisk vil argumentere for, at bananaaftalen er forkert. Formentlig vil det være en påstand om, at aftalen er i strid med GATT-reglerne. Under ingen omstændigheder bliver det en påstand om, at man ikke kan lave om på bananregimet på grund af den særlige protokol, for protokollen siger helt klart i sit eget indhold, at man med kvalificeret flertal kan ændre protokollens indhold.

Jeg vil gerne slutte af med at takke for debatten. Den viser fundamentalt stor tilslutning til frihandelslinien i dansk udenrigshandel. EF er handelspolitisk et åbent område, EF skal forblive et åbent område, og Danmark skal være i spidsen for denne udvikling. Det skal vi være af principielle grunde, og det skal vi også være, fordi al vores erfaring både fra mellemkrigstiden og især fra efterkrigstiden viser, at fri vareudveksling er en forudsætning for øget velstand både hos dem, der importerer, og dem, der eksporterer. Man har gensidig gavn af en udvidet fri handel.

Jeg glæder mig over, at syv af Folketingets otte partier, nemlig de, som også står bag at anbefale danske vælgere at sige ja den 18. maj, kan samles om at hævde frihandelssynspunkterne i den vedtagelse, som vi om et øjeblik vil gøre, når vi stemmer om dagsordenen.

(Kort bemærkning).

Kent Kirk (KF):

Jeg finder det overordentlig farligt, når udenrigsministeren ser på spørgsmålet om frihandelsprincipper og så koger det ned til, at det drejer sig om 165 mio. kr. i forhold til en udenrigshandel på 200 mia. kr. Grunden til, at jeg finder det farligt, er, at vi ikke taler om Danmarks samhandel, men om EF's samhandel, og vi taler om, hvilken politik EF skal følge på området. Det er dog en kendsgerning, at den tyske forbundsregering har fundet, at denne sag er af så principiel en karakter, at de mener, det er nødvendigt at indklage den for EF-Domstolen. Så det er ikke et spørgsmål om, hvor meget det betyder for Danmarks samhandel.

Jeg mener heller ikke, man kan negligere frihandelsideerne på den måde, som udenrigsministeren gør det, for jeg er helt overbevist om, at Costa Rica, som rammes af denne beslutning, føler, at det har voldsom betydning for deres økonomi. Det er ikke kun et spørgsmål om, hvorvidt man har gevinst eller tab ved at føre frihandelsprincipperne igennem. Det er også et spørgsmål om, hvilke politiske linier man ønsker at lægge.

Derfor har vi fra konservativ side prøvet at koncentrere os om det mere politiske: Hvad er det for en politik, Danmark skal føre på dette område? Hvad er det for kræfter, Danmark skal støtte i EF?